

**Městys
Doudleby nad Orlicí
5 / 2009**

Z P R Á V Y

Vážení občané,

za pár dní budete vidět, jak po Doudlebách jezdí a popojíždí přírůstek do našeho technického vybavení – dieselový malotraktor YUKON W 5033 (pro zvědavější má čtyřválcový motor LOMBARDINI s výkonem 47 HP, pohon 4x4). Tenhle nový pomocník a budoucí kamarád našich údržbářů stojí včetně čelního nakladače, příkopového mulčovače a návěsu 833 530,- Kč. K tomu je ovšem nutné připočítat krutých 19 % DPH (158 370,- Kč) ve prospěch státní pokladny. Sečteno: 991 900,- Kč.

Nákup malotraktoru a příslušenství je součástí projektu „Revitalizace centrální parkové části“, se kterým jsme uspěli v jedné z možností získat peníze z evropských fondů a to ze Státního zemědělského intervenčního fondu. Celkový náklad na realizaci projektu činí 1 264 494,- Kč, z toho 54,5 % (688 127,- Kč) připadá na dotaci. Realizace dále zahrnuje bezpečnostní ořez stromů v parku (provedeno v červnu za 126 735,- Kč), připravované kácení několika nemocných nebo silně poškozených stromů, výsadbu nových stromů a okrasných keřů, vytvoření záhonů trvalek. Chystáme také radikální úpravu vnitřních parkových cest a prostranství a dílčí terénní úpravy travnatých ploch. Předpokládáme do budoucna i práce v dalších lokalitách.

Někteří z vás při pohledu na autobusové zastávky, jejich ničení a „zkrášlování“, posprejovanou mapu u parku a další podobné pavýtvory, na cigaretové vajgly u laviček atd. budou mít pochybnosti, zda by se ta spousta peněz neměla dát na něco potřebnějšího. Je pravdou, že se ztrácely ozdobné keříky na hrázi, museli jsme nahradit zlomené vysazené stromky, odvážet různá lidská svinstva, k vandalismu docházelo u splávku a na Bělisku. Pravděpodobně se s těmito projevy „kulturnosti“ budeme potýkat i v budoucnu. Přesto jsme přesvědčeni, že výše uvedené finanční prostředky nejsou a nebudou vynaloženy zbytečně.

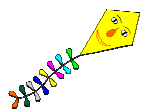
Málokdo ví, že naši pracovníci upravují sečením více než sedm hektarů travnatých ploch. Většinu z nich pak několikrát ročně. Obrovské množství zelené hmoty je pak navýšeno trávou ze zahrádek občanů. Bohužel si mnozí zvykli přivážet do sběrného dvora i to, co se dřív běžně zlikvidovalo na zahrádkách – nať z brambor, stvolů kytek, slunečnic,

jiřin, uschlé výhony okurek, celé balíky po pěstování cuket a samozřejmě i kopřivy a jiný plevel často i s kořeny. Likvidace odpadu tohoto druhu je pro nás nejen obtížná, ale i drahá.

Snad ještě větším problémem jsou větve. V současnosti si ve sběrném dvoře můžete přečíst tabuli „větve nebereme“. Nedávno jsme museli nechat odvézt sedm nákladních vozů větví, které nám navozili občané přes léto. Větve s listím, větve z tují a celé smrky a smrčky. Takový materiál nejde štěpkovat, zase to stojí zbytečně moc peněz. Pro příště budeme přijímat jen větve z jarního průklestu a to do konce dubna nebo z podzimního ořezu od listopadu.

„Zahrádkový materiál“ a jeho likvidace nespádají do povinností obce. Přesto tuto službu pro občany chceme zachovat, ale chtělo by to více pochopení pro potíže s tím spojené. Konečně ohleduplnosti, pochopení a tolerance není nikdy dost. V tom rozhodně šetřit nesmíme.

Jiří Kaplan, starosta městyse

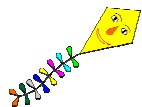
OZNÁMENÍ:

Městys Doudleby nad Orlicí oznamuje,
že podle zákona č. 235/2004 Sb., § 94, odst. 1, ve znění pozdějších
předpisů se stal **od 1. srpna 2009**
plátcem daně z přidané hodnoty.

Pro občany tato skutečnost znamená, že k základní částce při úhradě jednotlivých poplatků na úřadu městyse se přičte

19% DPH - např.: zaslání faxu, pořízení fotokopie, relace místního rozhlasu, pronájem kontejneru na suť, výlep plakátů, pronájem výsuvného žebříku, atd.

9 % DPH – např.: stočné

Očkování lišek proti vzteklině pomocí návnad

Z rozhodnutí Státní veterinární správy České republiky byla **v době od 9. 10. 2009 do 12. 10. 2009** provedena v okrese Rychnov nad Kněžnou vakcinace lišek proti vzteklině letecky pomocí návnad.

Očkovací látka obsahuje živý atenuovaný vakcinační virus SAD-B 19 umístěný v plastikoaluminiových kapslích hermeticky uzavřených. Kapsle jsou opatřeny nápisem TOLLWUT VAKZINE, RAGE VACCIN, RABIES VACCINE. Jsou obaleny směsí rybí moučky a tuku, mají kulatý tvar o průměru 4 x 1,5 cm, hnědozelenou barvu a silně zapáchají rybinou.

Vakcinační návnady budou kladeny letecky na honební i nehonební pozemky.

Vakcinační virus pro zvířata i pro člověka lze považovat za neškodný. Nelze však stoprocentně vyloučit určité riziko při kontaktu vakcinačního viru se sliznicí (vetřením rukou do oka, úst a pod.). Proto Světová zdravotnická organizace doporučuje tato bezpečnostní opatření:

- Při kontaktu rukou s vakcinační látkou umýt ruce důkladně mýdlem, příp. desinfikovat jakýmkoli dostupným desinfekčním prostředkem. Jinak nehrozí žádné nebezpečí a není nutné žádné další opatření.
- Jestliže se vakcinační látka dostala do kontaktu se sliznicí nebo čerstvým poraněním, doporučuje se odeslání dotyčné osoby do antirabického centra a provést vakcinaci.
- Po pokousání zvířetem ve vakcinační oblasti zůstávají indikace pro vakcinaci lidí normálně v platnosti.

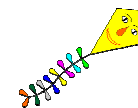
V zájmu hladkého průběhu akce a ochrany zdraví člověka a zejména dětí, je třeba dodržet základní opatření:

Nedotýkat se vyložených návnad, nebo je dokonce sbírat a manipulovat s nimi.

V případě potřísnění očkovací látkou, která je v plastickém obalu uvnitř návnady, vyhledejte lékaře.

POUČTE SVÉ DĚTI !

MVDr. Vladimír Pergler
Krajská veterinární správa pro Královéhradecký kraj
Inspektorát Rychnov nad Kněžnou

Byli jsme na zámku

Dne 9. září našich 28 členů Klubu důchodců navštívilo doudlebský zámek. A byl to nezapomenutelný zážitek! Zámek je úplně jiný, než za dob našeho mládí. Pečlivě se o něj stará syn majitelky zámku paní Eleonory Dujkové a zámek se mění do krásy.

Všemi zámeckými místnostmi nás provázel kromě profesionální průvodkyně osobně i pan Petr Dujka. Výklad byl nejen odborný, ale také obdivuhodně přátelský. „Zámecký pán“ nám tím dal najevo, že si naši návštěvy považuje. Mnozí z nás chodí s pomocí holí a tak jsme velmi uvítali nabízenou možnost sednout si na zámecké židle, křesla i pohovky. Byl to krásný a nevídaně lidský přístup k nám lidem třetího věku. Paní průvodkyně Barvová v hudebním salonku zahrála na klavír skladbu pro paní Pavlišťovou, nejstarší to občanku Doudleb, která letos oslavila již 98 let. Po skončení poutavé prohlídky jsme si při káfičku poseděli v přízemí zámecké restaurace a na ukončení přátelského setkání nám všem přítomným pan Dujka věnoval knížku „Vzpomínání“. V této

zajímavé knížce paní Eleonora vzpomíná na mládí, dospívání a pro ni těžkou dobu totalitního režimu. Ona jako jediná z rodu Bubna-Litic neemigrovala. Poutavé čtení je v této knížce doplněno dobovými fotografiemi. V přízemí u vchodu do zámeckého nádvoří jsme si prohlédli fotografie, které dokumentují, že se zde natáčely některé scény filmu režiséra Jakubiska „Bathory“. A tak náš zámek získal na popularitě a je hojně navštěvován. A co vy, ostatní „Doudlebáci“, znáte náš zámek? Pokud jste ho ještě nenavštívili, učiňte to co nejdříve – stojí to skutečně za to.

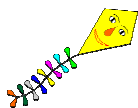
za KD Marie Kopsová

Doudleby jako samosprávná obec

Zemědělská výroba byla nadále hlavním zaměstnáním. Charakterizovalo ji však rozlišení na velikostně značně diferencovanou výrobu jednotlivců. Gruntovní kniha z roku 1801 uvádí z 84 zapsaných v Doudlebách 21 zahradníků, 49 chalupníků, 8 sedláků a 7 s různým zaměstnáním, ve Vyhnánově 2 zahradníky, 19 chalupníků, 5 sedláků a 5 s různým povoláním z 31, pro Příkazy pak 2 zahradníky, 12 chalupníků, 4 sedláky a 1 mimo zemědělství z 19. U kategorie zahradník však nešlo o povolání v dnešním slova smyslu, ale o drobného pozemkového vlastníka. Podle berní ruly z roku 1654 (berně-daň, první úplný soupis daňových povinností v Českém království) vlastnili zahradníci do 8 korců (korec 28,48 aru), tedy do 2,28 ha, podle tereziánského katastru z roku 1748 obdělávali od 1 do 5 strychů (1 strych 0,28 ha), tedy 1,41 ha. V předpisech o výkupu z roboty a poddanství se již zmíněný pojem neobjevuje, nahradily jej domkář a chalupník, lišící se rozsahem a charakterem pozemků. Nelze opomenout ani námezdní síly v zemědělství, služby, děvečky, čeledíny, nádeníky aj. Připomenout musíme též produkci na hraběcích pozemcích, která na základě finančních prostředků z výkupu z roboty špěla postupně k velkostatkářskému hospodaření.

Výsledky zemědělské výroby, na nichž byli závislí nejen majitelé pozemků, ale také početná venkovská chudina, byly významně ovlivňovány přírodními podmínkami. Příznivé byly v roce 1848. Bohatá úroda kladně ovlivnila život jednotlivých kategorií rolníků, ale také bezzemků, námezdních pracovníků či sloužících, neboť nacházeli dostatek pracovních příležitostí. Později se vyskytlo i několik let méně příznivých, provázených různými nemocemi. Až polovinu obyvatel postihly zvláště neštovice, jeden žák zemřel. Nevítaným hostem byl též záškrť, který si rovněž mezi žáky vybíral oběti. Velké ztráty v živočišné výrobě připravil dobytčí mor. Úroda byla ve špatných letech až o 1/3 menší, v důsledku sucha se projevil velký nedostatek píce.

Zvláštní postavení mělo v 9. st. v Doudlebách plavení dříví – voroplavba. Písemné zmínky datují splavování vorů na Orlici až do 17. století. Zhotovování a plavbu vorů u Doudleb zaznamenal Václav Koďousek. Od 30. do 50. let byla s voroplavbou spojena jména

vrbického Šabaty, doudlebského F. Kaňky z p. 32 a mlynáře F. Suchánka. Materiál splavený na vorech se prodával v Týnci n. L., Poděbradech, Brandýse n. L., Mělníce a v Roudnici. Na vorech se splavovala prkna, také trámy, latě, loukotě, chmelové tyčky. V 50. letech se do voroplavby pustil J. Svoboda z Rychnova a J. Stöhr z Vamberka. Společnost se sídlem v Rokytnici (Hamburáci) dopravovala koncem 50. let stěžňové a jiné dříví. Mohutné kmeny na lodní stěžně se dopravovaly šesti koňmi na zvláštních povozech z Rokytnice do Doudleb. Po 2-3 letech se podnik ukázal jako podvod. O peníze přišla řada obchodníků, mezi nimi i doudlebský mlynář F. Suchánek, který získal zpět jen část prostředků. K dalším obchodníkům s dřívím patřil v Doudlebách pan Malijovský z Borohrádku.

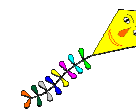
Vory se stavěly na několika místech. Na levém břehu, několik desítek metrů pod soutokem náhonu a Orlice severně od Židovské ulice v místě zvaném Na Kamení. Na Bělisku (pravý břeh) a na Velké Obci (levý břeh pod židovskou obcí) byla největší místa stavby vorů. První užíval F. Kaňka, J. Svoboda, J. Stöhr, druhé Šabata, F. Suchánek, J. Teplý a Hamburáci. V nejzápadnější části, již mimo zástavbu, U Hejčlovky hrady (podle příjmení majitele pozemku z čp. 67 v Příkazích v blízkosti kameny zpevněného koryta Orlice) vázal J. Stöhr. Donedávna připomínal voroplavbu nizoučský domek, který používali voraři. Domek odkoupil od voraře pan V. Šulc, ve sčítání obyvatelstva je prvně uveden v roce 1900 pod čp. 147. Dnes je na malé zahradní parcele chatka bez čp., které bylo přiděleno jinému domu. Dodnes pamětníci místu říkají U Šulcovy chaloupky nebo jen U Chaloupky. Doprava dřeva, stavba vorů i jejich splavování dávaly zaměstnání řadě občanů.

Zaměstnání poskytovalo také několik větších dílen a provozů. Významným byl mlýn, vystavěný pravděpodobně souběžně se zámkem. Měl tři složení (zařízení na mletí mouky, výrobu jáhel a krup) a tři vodní kola. U mlýna byla též pila a od roku 1849 tříslivna, přetvořená v roce 1869 na přádelnu, kterou si pronajali čtyři soukeníci z Rychnova do roku 1881. V roce 1877 byl nově vystavěn majitelem mlýna dům čp. 120, v němž byla zřízena přádelna a valcha, kterou měli pronajatou jiní tři rychnovští soukeníci. Proti mlýnu byla hrnčířská dílna. Na Mnichovství postavil v roce 1858 Jan Lenoš mlýnek, brzy jej zrušil a pronajal k výrobě sirek. Ve Vyhnánově postavil pálenku. Hospodaření cizích

osob, jimž pálenku svěřil, jej přivedlo do peněžních nesnází, takže pálenku musel postoupit Pavlátovi z Doudleb. K vedeným zastoupeným zaměstnáním musíme připojit i několik řemeslníků, živnostníků (obchody, hostince), panských úředníků a po vybudování železnice a založení cukrovaru i jejich řídicí pracovníky a ostatní zaměstnance. Z řad hospodářsky dobře zajištěných občanů se rekrutovali členové zastupitelstva a obecní rady.

/pokračování/

Jan Kaplan, kronikář

Povídka na pokračování:

Jak se žije seniorům v moderním světě – pokračování

Když se Karel na druhý den ráno po dlouhé noci probudil, řekl si dost. „Nemohu se přece pořádně soužit, nebožce nepomůžu. Kus života, který je ještě přede mnou, nelze prožít jen v nářku a bolesti. Na Boženku nezapomenu, ani nemohu. Prožili jsme spolu přes třicet let krásného života. To se nedá z duše jen tak vymazat.“

Je ale třeba začít žít nějak normálně, takhle bych se usoužil.“

Což se ovšem řekne lehce, ale těžko provede. Je to problém, který řeší skoro polovina lidstva, každý po svém, podle své letory a podle situace, ve které se ocitl.

Karel samozřejmě také nevěděl, jak bude točit kormidlem zbytku svého života. Jedno si ale v oné dlouhé noci uvědomil. Že z těch mála možností a náhod, které se mu ještě naskytnou, nesmí jen tak pro nic za nic zavrhnout nabízenou příležitost. Při tom nočním rovnání mozku si uvědomil ještě další věc. Není to příliš povzbuzující myšlenka, že se prostě dostal do situace, kdy bude muset ze svých představ bohužel trochu slevit. Že jeho požadavky budou úměrné jeho nabídkám.

To platí samozřejmě v každém věku, ale u seniorů mnohem více. Neboť starší člověk toho má k nabízení čím dál méně. Dá se to říci také tak, že s přibývajícím věkem nabídek ubývá a přibývá požadavků.

Když si to tak hezky urovnal v hlavě, začal jednat.

Ještě dopoledne si zašel do města; nechal se ostříhat a oholit, proběhl pár obchodů a po odpoledních procedurách odchytl svého spolubydlícího těsně před tím, než ten zalehl na své chrápání.

Oznámil mu, že z dnešního spaní nebude nic, že má pro něj důležitý úkol a že to bude se slušnou odměnou.

„Šéfe, vy mě napínáte, jsem jako guma z raku, říkejte, co mám dělat,“ ptal se parťák.

„Především si obuješ nové ponožky.“ Dával Karel první instrukce.

„Proč nové, vždyť moje současné jsou ještě dobré,“ namítal parťák, „žádná dírka šéfe!“

„Staré si vzít nemůžeš,“ povídá Karel, „protože už žádné nemáš. Vyhodil jsem je do popelnice.“

„Proboha, taková škoda,“ děsil se parťák. „V čem teda budu chodit?..“

„Koupil jsem ti nové, dokonce dvoje, abys je mohl střídat. Než si ale ty nové ponožky obuješ, budeš si muset svoje dolní končetiny důkladně umýt a myslím, že se nic nestane, když se vydrbeš celý,“ úkoloval parťáka Karel a pokračoval: „Také jsem ti koupil novou košili a kravatu.“

„I trenýrky?“

„I trenýrky!“

Z toho všeho byl parťák úplně paf a bez jediného dalšího slova udělal všechno, co po něm Karel chtěl. Takže vymydlení a navonění PITRALONEM, vyrazili naši světáci večer do Dancingu. Parťákovi to opravdu slušelo, byl to vlastně hezký chlap. Jenom chtěl pořád vědět, jaký je ten jeho úkol. Byl ale umlčen Karlovým přísným pohledem a větou: „Další instrukce až na místě činu.“

V tanečním sálku bylo všechno stejné jako včera, dokonce i ten dvoumístný, nepohodlný stoleček byl volný. A přes uličku u stolku, seděly nám již známé tři dámy.

Podle směru Karlova pohledu parťák velmi rychle pochopil, jaké budou subjekty jeho poslání.

Povídal: „Šéfe, ty dámy už tedy mají mládí za sebou, ale kočky to zase ony jsou, to jo!“

Hudba měla pauzu a Karel začal parťáka úkolovat: „Až začnou hrát, tak se zvedneš a požádáš tamhle tu dámu o tanec.“

„Myslíte tu větší blondýnu, nebo tu menší blondýnku?“ upřesňoval si úlohu parťák.

„Žádnou blondýnu, ty požádáš o tanec tu brunetu,“ důrazně žádal Karel.

„Aha,“ zklamaně pokýval hlavou parťák. Brunety zjevně nebyly jeho typ.

„Když ti tanec odmítne,“ - jak Karel počítal - „tak se ji slušně zeptáš, proč netančí. A to je všechno, co po tobě chci. Potom si tancuj třeba s oběma blondýnkama najednou.“

Parťák tedy, jakmile muzika spustila, spořádaně šel přes uličku, u stolečku dívek se uklonil, pozdravil a požádal brunetu o tanec.

A teď se stalo něco, co normální chlap nikdy nepochopí. Podle Karlových předpokladů, brunetka měla odmítnout atd.atd. Pak by nastoupil Karel se svou verzí, že také netančí a že by se mohli projít a třeba si hezky popovídat, zase atd. atd.....

Jenže – cherches la femme.... .

Brunetka se zvedla, kabelku nechala blondatým kamarádkám a s milým úsměvem se zavěsila do parťáka a šla s ním na parket.

To ovšem přestala být legrace. I když Karel měl pocit, že při odchodu na parket šlehla po něm ke stolku pohledem, uvědomoval si, že to tomu uchrápanému ospalci zatraceně sluší. A ještě k tomu v jeho košili, o ponožkách nemluvě.

Takže ihned, jakmile začali hrát další kousek, Karel vystartoval, před brunetkou se uklonil a požádal o tanec. A všichni již tuší, co se stalo. Ano, Karel dostal košem! Ale s velkými omluvami, že vlastně s ohledem na nemocné srdce nesmí tančit a kdyby to pánovi nevadilo, že by si mohli popovídat, nebo se jít třeba projít.

„Samozřejmě, pochopitelně, ovšemže...“ – odkoktal Karel.

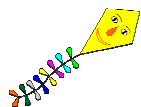
A tak se náš milý Karel seznámil s Věrou.

Bylo krásné jaro, začátek května, venku bylo vlaho a zatímco parťák na parketu vytrvale střídal velkou a malou blondýnku, dokonce, jak mu radil Karel, v jednu chvíli tančil s oběma najednou, naši známí Karel s Věrou si opravdu hezky popovídali a užili si pěkný večer. A užili si celý zbytek lázeňského pobytu. Chodili na procházky po kolonádě,

okolo Labe, večer si někde sedli, prostě – bylo jim dobře. Jak říkal Karel, bylo i trochu sexu. Když totiž o týden dříve než on odjížděla, dal ji u autobusu pusu a ona mu ji prý vrátila!

(pokračování příště)

MVDr. Edvard Tomíček

Náboženská obec Církve československé husitské
v Kostelci nad Orlicí, místní obec Doudleby nad Orlicí, Husův sbor,

farářka - administrátorka: Mgr. Alena Naimanová,

tel. 494 534 854 nebo 739 071 416, e-mail: naina@seznam.cz

Bohoslužby každou 1. a 3. neděli v měsíci v 10 hodin.

Bohoslužby v říjnu: 18.10. v 10 hodin

Bohoslužby v listopadu: 1.11. v 10 hodin se vzpomínkou na zesnulé
15.11. v 10 hodin

Bohoslužby v prosinci: 6.12. v 10 hodin (2. adventní neděle)

20.12. v 10 hodin (4. adventní neděle)

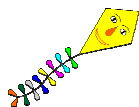
24.12. ve 21 hodin (Štědrovečerní bohoslužba)

V neděli 29. listopadu začíná ADVENT.

Bližší informace na vývěsce u sboru.

Stálo to za to...

... myslím tím letošní doudlebské oslavy. I rozmarne počasí tohoto léta se slitovalo, když vidělo úsilí tolika lidí a poskytlo ty nejlepší podmínky. Poděkování a obdiv patří všem, kteří se podíleli na tak rozsáhlé a organizačně náročné akci. Pracovníkům úřadu městyse v čele s panem starostou, školské a kulturní komisi, pracovníkům ZŠ a MŠ, členům zájmových spolků a organizací. Určitě nemluvím jen za sebe, když řeknu: „Stálo to zato, ráda budu vzpomínat.“

Zdeňka Havlová

Vybrali jsme z Orlického týdeníku o Amfoře v Doudlebách

Rok 2009 bude v doudlebské kronice zapsán zlatým písmem. K oslavám 750 let obce Doudleby se přidalo i jedno kulaté fotbalové výročí. V neděli 6. září 2009 Tělovýchovná jednota Velešov Doudleby nad Orlicí oslavila 100 let od založení organizované kopané. K oslavám si pozvala populární Amforu Praha, která přijela opravdu v hvězdném složení.

Branky: Ivan Labský, Jaroslav Vorlický, Jiří Tupec 2 - Roman Šebrle 3, Vladimír Hruška 2, Jiří Ševčík, Aleš Valenta.

Rozhodčí: Pavlín Jirků, Lucie Pelová, Milan Kudláček. Diváků: 1 700 !

Sestava Doudleb: Karel Svoboda, Václav Dvořák, Pavel Tobiška, Ivo Kramer, Václav Klimeš, Karel Burianec, Jiří Tupec, Jaroslav Vorlický, Ivan Labský, Jiří Merganc, Ladislav Mráz, Petr Drhlík, Zdeněk Novák, Jan Faltys, Jan Dusil, Roman Sejkora, Jan Kráčmer, Jaroslav Dudek, Štefan Šarík, Václav Tyč, Luboš Chlajn, Stanislav Lacina.

Trenér: Miloš Mazura.

Sestava Amfory: Petr Salava, Roman Šebrle, Roman Skamene, Jan Rosák, Karel Šíp, Jiří Zonyga, Vašo Patejdl, Vladimír Hron, Jan Čenský, František Veselý, František Jakubec, Vladimír Hruška, Jiří Ševčík, Paulo Nanque, Pavel Hornák, Karol Dobiaš, Petr Salava, Přemysl Bičovský, Karel Vágner, Pavel Zuna, Aleš Valenta, Martin Michal.

Úvodních dvacet minut branku nepřineslo, pak se ale začali stále více prosazovat hráči Amfory. Několikrát se vyznamenal brankář Václav Klimeš, na střelu Hrušky ve 21. minutě a sólo Šebrleho ve 26. min byl již krátký - 0:2. Před koncem poločasu skóroval opět Hruška a do kabin se šlo za stavu 0:3.

Po změně stran se zblízka prosadil hráč České filharmonie, houslista Jiří Ševčík. Pak již střídali za Amforu jen olympijští vítězové - dvakrát Roman Šebrle, který tak zaznamenal hattrick, a jednou Aleš Valenta. Ale pozadu nezůstali ani Doudlebští. Branka Ivana Labského z 25 metrů byla výstavní. Druhý a třetí úspěch Velešova přidal Jiří Tupec a čtvrtý kapitán týmu Jaroslav Vorlický, který ze značky pokutového kopu prostřelil hned dvojici brankářů Jirků - Michal.

A jak viděla své doudlebské představení pražská Amfora?

Start fotbalového klubu osobností Amfora, způsobil v neděli 6.září 2009 ve východočeském městečku Doudleby nad Orlicí opravdové pozdvižení. Doprava byla upravena značkami, vše se v neděli dopoledne soustředilo na fotbalový stadiónek, který praskal ve švech. Klub českých a slovenských celebrit Amfora, slavící letos 35. narozeniny, dorazil v nejsilnější sestavě - prostě, jak zpívá v jedné písničce Viktor Sodoma, "Nastupuje Amfora, co jméno to hvězda, nastupuje Amfora, ne vám se to nezdá..." Ze všech nejvíce „vyčnívali“ dva Romanové - Skamene a Šebrle. Zatím, co ten první se po nedávných problémech se srdíčkem jen trochu proběhnul a popovídal vleže se svými kamarády broučky, hvězda desetiboje ukázala, že by mohla být klidně hvězdou trávníku. Roman Šebrle vstřelil hned 3 krásné góly. Všechno otevřela svým čestným výkopem Monika Absolonová, pískal Pavlín Jirků a moderoval Petr Novotný. Amfora nakonec zvítězila 7:4.

Část vítězku ze vstupného poputuje fotbalovému oddílu Blaníku Strunkovice - malému oddílu na jihu Čech, který v červnu 2009 zasáhla ničivá povodeň. Pro Velešováky nebylo těžké se vcítit do jejich kůže a proto kontaktovali předsedu oddílu a společně se dohodli na zakoupení sady dresů pro jejich dorostence.

Velešovské střípky

Ladislav Hron přijel včas a v dobré náladě. Tu mu trochu pokazilo zjištění, že si zapomněl doma své kopačky č. 11. Štěstí, že Velešováci mají ve svém kádru áčka Davida Bursu, jehož jedenáctky padly známému imitátorovi a baviči jako ulité...

Dobrou náladou od rána hýřil kapitán staré gardy Doudleb Jarda Vorlický. Věděl, že přijede Roman Skamene a nebude tak nejmenším mužem na hřišti...

A ještě jednou malý velký muž Jarda Vorlický. K nástupu dorazil s kapitánskou páskou vytvořenou z "kobercovky" jako za starých časů. Současní hráči mu vysvětlili, že oddíl už vlastní pásky o něco modernějšího typu.

Stánkovými prodejci se stali hráči Áčka a zvláštní pochvalu zaslouží zejména Radek Schod, který po sobotním vítězství v krajském přeboru šest hodin griloval kuřecí plátky, pak nastoupil za Běčko proti Rovni a přispěl k vítězství 6:1 čtyřmi brankami!

JIŘÍ KAPLAN, starosta Městysu Doudleby nad Orlicí Obdivuji výkon Františka Veselého

Jak hodnotíte právě skončené fotbalové oslavy?

"Myslím si, že oslavy se vydařily. Vizitkou je i vysoká návštěva, která mě mile potěšila. Doprovodný program, který byl připraven, vytvořil příjemné odpoledne. Velice pozitivně bylo také hodnoceno dopravní zajištění a parkování a také kvalitní občerstvení. Všem, kteří se na tom podíleli, patří poděkování."

Kdo se vám nejvíce líbil v dresu Amfory a v dresu staré gardy?

"V dresu Amfory zaslouží obdiv výkon pana Františka Veselého a k neudržení byl útočník Roman Šebrle. Z našich hráčů se snažili všichni, po tak dlouhé době není lehké vyběhnout na trávník a hrát před tolika lidmi zrovna proti hvězdné Amfoře."

Jak hodnotíte součastnou spolupráci obce a tělovýchovné jednoty?

"Bez kvalitní spolupráce by se taková velká a náročná akce nedala uskutečnit. Pro Doudleby nad Orlicí je TJ Velešov, jako naše největší organizace, výborným reprezentantem a propagátorem v rámci celého kraje a chtěl bych jim touto cestou upřímně poděkovat."

KAREL VÁGNER, nejlepší střelec Amfory Praha Doudleby jsem objevil dříve než Amfora

Jak se vám v Doudlebách líbilo?

"Jet do Doudleb pro mě nebylo nic nového. Jezdím sem pravidelně a mám tu spoustu kamarádů. Proto jsem rád přijel, přestože jsem si před třemi dny natáhl vazy v koleni. Navíc jsem nyní časově velmi zaneprázdněn, ale jak říkám, Doudleby jsem objevil dříve než Amfora a rád jsem si přijel zahrát. Jediné, co mě mrzí je, že jsem v Doudlebách nedal branku."

Máte v Amfoře svého oblíbeného spoluhráče?

"Po fotbalové i lidské stránce si nejvíce rozumím s Vládou Hruškou.

Co říkáte návštěvnosti 1700 diváků?

"Myslím, že návštěvnost na městečko typu Doudleb nad Orlicí byla naprosto skvělá a byly by za ni rádi mnohé týmy II. fotbalové ligy."

Mgr. Miroslav Hofmann, předseda fotbalového oddílu Byly to důstojné oslavy...

Vrchol oslav mají doudlebsší fotbalisté za sebou. Jaké je celkové hodnocení?

“Celý týden jsme s obavami hleděli na oblohu. Naštěstí se potvrdila slova Petra Salavy, který mě již v květnu uklidňoval, že první víkend v září na utkání Amfory nikdy neprší. Počasí tedy vyšlo na jedničku, přesto počet diváků naprosto předčil naše očekávání. Dnes již máme přesné počty a víme, že zápas Amfory Praha sledovalo 1 700 diváků.

Rád bych při svém hodnocení vyzdvihl pomoc obce, protože to bylo rozhodnutí zastupitelstva přijmout roli generálního partnera oslav a účast Amfory zafinancovat.”

Připravit takové velké klubové oslavy není asi jednoduché?

“Když se nám před 2 lety podařilo získat Amforu do Doudleb, věděli jsme, co nás čeká. Hlavní přípravy probíhaly v rozehrané sezóně a mohu říci, že jsme si opravdu sáhli na dno. Pomohly nám zkušenosti z velkých akcí, které se v našem areálu konaly v minulosti. Odměnou nám všem byl divácký rekord areálu a kladné ohlasy od členů Amfory a diváků, které jsme již zaznamenali.

Jaký bude doudlebský fotbal ve své druhé stovce?

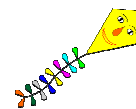
"Pokud bude pokračovat spolupráce s Městyssem tak, jak je nastartovaná nyní, bude mít fotbal v Doudlebách vždy zelenou a nemusíme se o jeho další vývoj bát. V úpravách areálu jdeme krůček po krůčku, prioritou je samozřejmě přístavba kabin a sociálního zařízení a vybudování dětského hřiště."

Oddíl kopané slaví 100 let od svého založení. Za tu dlouhou dobu se v Doudlebách vystřídal mnoho hráčů, trenérů a funkcionářů. Bylo také mnoho vítězství i proher. Šlógr, Krupka, Vodehnalové, Bartoš, Sejkora, Horký, to byla slavná jména v začátcích kopané, následovala další, která nejde všechny vyjmenovat, slavná byla éra našeho dorostu Hloušek, Švandrlík, Merganc, Poláček atd., Hanák a Zemánek se dostali až do ligového fotbalu. Nelze nezpomenout bývalého hráče, trenéra a předsedu TJ Velešov Milana Rokla, ale i Josefa Čiháka, Herzingeru, Čevelu, Suchánka či Koska. Bylo mnoho dalších funkcionářů a hráčů i v nedaleké minulosti, nelze je všechny vzpomenout, ať prominou.

Současný doudlebský fotbal se neobejde bez obětavého sekretáře Václava Prachaře. Nyní je doudlebský fotbal na slušné úrovni, výbor pracuje dobře pod vedením jeho předsedy Miroslava Hofmanna a patří jim poděkování za organizaci celých oslav. Družstva dobře reprezentují TJ Velešov i obec, právě ta nám vychází vstříc, za což děkujeme zastupitelům a starostovi.

Vám všem, ať již kopete na nebeském hřišti, díváte se na nás z obláček, nebo jste zde s námi, patří velké uznání a potlesk pro Vás...

Za TJ Velešov Doudleby n.O.
Ladislav Martínek, předseda TJ

Něco nejen pro ženy....

Životní styl = zdraví, krása

Pod tímto označením se budeme pravidelně setkávat a povídat si na různá témata s tím spjatá. Vždy se zaměřím na nejčastěji kladené otázky svých klientů, či aktuálním potřebám v našem životě.

Dnešní téma: Važte si své pleti, je jediná kterou máte. Je naším největším orgánem, povrch kůže měří 1,6 až 2 m². Pokrývá celé naše tělo a je naší přirozenou mechanickou ochranou. Chrání nás před působením chemických látek, před zářením a je naší tepelnou izolací. Je sídlem čidel a má význam pro náš metabolismus. Lidská pokožka se skládá z několika vrstev, vnější epidermis, střední škáry (corium, dermis). Podkožní vazivo obsahuje tukovou tkáň (subcutis). Barva kůže závisí na prokrvení a množství pigmentu. Množství kožního pigmentu závisí i na věku. S naším věkem pigmentu přibývá. I v určitých fázích života přibývá kožní pigment. Třeba v těhotenství, ale i při užívání hormonální antikoncepce. Pokud se již žena rozhodne pro tuto svou ochranu, měla by ji raději brát na noc. Protože vždy, když si tabletu vezme, má přechodně zvýšenou hladinu hormonů. Je tedy zbytečné exponovat se takto slunečnímu záření. Pigmentace může nastat i po určitých lécích, ale i dlouhodobým tlakem na určitá místa těla. I zde platí, že prevence je lehčí, než případná léčba.

Pokud již k nepříjemné pigmentaci došlo, nelze jen nad ní mávnout rukou a říci si, že se již nedá nic dělat. Když se nebudeme o pleť starat, může se pigmentace rozšířit.

Existuje několik metod jak pigmentové skvrny odstranit, jako jsou bělicí krémy, chemický peeling či různé lasery, ale prevence je skutečně nejlepší. Pozor na solární opalování. Stále se o tom jen mluví a mluví, ale touha po pěkně opálené pleti žene mnoho mladých lidí do těchto center. Zvláště děti a mladiství by si skutečně neměli se svým zdravím zahrávat.

Naše pokožka se sice stále obnovuje buněčným dělením, buňky postupují od spodní vrstvy k povrchu, kde se odlučují. Celý tento proces rohovatění probíhá 26-28 dní. Tento čas máme na to, abychom dali své pokožce tu nejlepší péči a výživu. Je prokázáno, že až 80 % lidí, si pokožku poškodí již v dětství. Používejte denní hydratační krém s faktorem sluneční ochrany SPF 15 (SPF-sun protecting faktor). Označuje poměr doby strávené na slunci do zčervenání s ochranným filtrem, proti době do zčervenání bez filtru. SPF určuje jakou část UVB záření tento faktor propustí do kůže.

Drahé melíry a nehty nám odrostou, ale pleť nám zůstane. Neříkejte si nikdy, že již na vás nezáleží, protože každý z vás je jedinečný. Mějte rádi i sami sebe.

Jak pečovat o svou pleť si povíme příště.

Rada jak zvládat ranní vstávání a připravit tělo na celodenní zátěž.

Na začátek první dva lehké cviky

1/ Stojíme vzpřímeně, břicho vtažené, pánev podsazená, chodidla mírně od sebe ale celou plochou na zemi. Zhluboka se několikrát soustředěně nadechnout a vydechnout.

2/ Pomalu s nádechem vypažíme až do mírného záklonu. Vytahujeme celé tělo a ruce do výšky a díváme se vzhůru.

Jeden aforismus na závěr : Bojuj proti lidstvu – jsi hlupák.

Bojuj sám se sebou - jsi světec.

Případné dotazy a náměty posílejte na e-mail. adresu:

Libuse.hrochova@seznam.cz

Nejčastější, či nejzajímavější dotazy vyberu a odpovím v některém dalším pokračování.

Libuše Hrochová poradce vnitřní a vnější výživy

Vydává Městys Doudleby nad Orlicí, Dukelská 68, IČO 274 909. Telefon: 494 383 137
Publikace je registrována Ministerstvem kultury ČR pod značkou: MK ČR E 15586
Vydáváno 1x za 2 měsíce. Datum vydání: 15. 10. 2009